

Głównym powodem, dla którego
Miara człowieka jest tak przekonująca,
jest Vincent Lindon i jego niesamowity popis
aktorskich możliwości.
„IndieWIRE”

OFFICIAL SELECTION
COMPETITION
FESTIVAL DE CANNES

BEST ACTOR AWARD
FESTIVAL DE CANNES

ECUMENICAL JURY SPECIAL MENTION
FESTIVAL DE CANNES

NORD-OUEST
prezentuje

VINCENT LINDON

Film
STÉPHANE'A
BRIZÉ

miara człowieka

La Loi du Marché | The Measure of a Man

REŻYSERIA: STÉPHANE BRIZÉ FRANCJA, 2015, 93 MINUTY
PRODUKCJA: CHRISTOPHE BOSSIGNON I PHILIP BLOFFARD SCENARIUSZ I DIALOGI: STÉPHANE BRIZÉ, OLIVIER GORCE WSPRODUKCJA: VINCENT LINDON, STÉPHANE BRIZÉ
PRODUCENTKA WYKONAWCZA: EVE FRANÇOIS MACHUEL ZDJĘCIA: ÉRIC DUMONT MONTAŻ: ANNE KLOTZ ASYSTENT REŻYSERA: ÉMILE LOUIS SCENOGRAFIA: VALÉRIE SARADJIAN (ADC) KOSTYUMY: ANNE DUNSFORD, DIANE DUSSAUD
REŻYSER: EMMANUELLE VILLARD, HÉRVÉ GUYADER CASTING: CORALIE AMÉDÉE (ARBA) KIEROWNIK PRODUKCJI: NAM NGUYEN DYREKTOR POSTPRODUKCJI: JULIEN AZOULAY
KOPRODUKCJA: NORD-OUEST FILMS I ARTE FRANCE CINÉMA Z DZIAŁANIEM: CANAL+, CINE+, ARTE FRANCE, TS PRODUCTIONS ZE WSPARCIEM: REGIONU ÎLE-DE-FRANCE Z PARTNERSTWEM DZIAŁANIEM: CNC

againstgravity.pl filmyagainstgravity

arte

CANAL+

CINE+

* Île de France

mk2

TYLKO W KINACH STUDYJNYCH

Against Gravity przedstawia

miara człowieka

La loi du marché

Film **Stéphane'a Brizé**

Francja, 2015

Reżyseria: Stéphane Brizé

Zdjęcia: Eric Dumont

Producenci: Philip Boëffard, Christophe Rossignon, Eve Machuel

Występują: Vincent Lindon, Karine de Mirbeck, Matthieu Schaller

---

wybrane festiwale i nagrody:

2015 - **2015 - MFF Cannes: Nagroda dla Najlepszego Aktora,
Specjalne Wyróżnienie Jury Ekumenicznego**

Czas projekcji: 93 min

Dystrybucja w Polsce: Against Gravity

Historia:

Vincent Lindon powraca na ekrany w mistrzowskim stylu, uhonorowany Nagrodą za Najlepszą Rolę Męską podczas ostatniej edycji festiwalu w Cannes, w poruszającym filmie **Miara człowieka**, który zdobył także Specjalne Wyróżnienie Jury Ekumenicznego. Grany przez niego Thierry od prawie dwóch lat jest bezrobotny i żyje z zasiłku.

Troszczy się o rodzinę i stara się być dobrym mężem i ojcem. Po zwolnieniu z fabryki, w której pracował przez 25 lat, jest zmuszony szukać pracy gdzie indziej. W ciągu dnia uczestniczy w warsztatach kwalifikacyjnych, gdzie instruktorzy uczą jak sprawić dobre wrażenie podczas rozmów z pracodawcami. Kończy też kursy, ale po nich czekają go jedynie propozycje pracy, gdzie wymagane jest konkretne doświadczenie zawodowe – a tego jeszcze nie posiada... Wszystko zmienia się, gdy Thierry dostaje pracę jako ochroniarz w supermarkecie. Teraz sam dba o interesy szefów podobnych do tych, którzy wcześniej zwolnili go z pracy. Wyłapuje sprawców różnych form oszustw i kradzieży – zarówno klientów, jak i pracowników. Thierry powoli nabiera wątpliwości i zaczyna buntować się przeciwko postawie, której wymaga od niego pełnione stanowisko. Czy miara człowieka polega na zachowaniu własnej godności w sytuacji, która moralnie jest nie do zaakceptowania? Czy Thierry da radę czy znów straci pracę? A co ty byś zrobił na jego miejscu?

O filmie:

M*iara człowieka* to szósty film **Stéphane'a Brizé** (znanego w Polsce z takich filmów jak: *Kilka godzin wiosny* i *Mademoiselle Chambon*) i pierwszy zaprezentowany w konkursie głównym na festiwalu filmowym w Cannes 2015, gdzie zdobył dwie nagrody: Specjalne Wyróżnienie Jury Ekumenicznego oraz Nagroda dla Najlepszego Aktora dla **Vincenta Lindona**. To ciekawy przykład dokumentalizowanej fabuły, opowiadającej o człowieku skonfrontowanym ze współczesnym rynkiem pracy i postawionym wobec konieczności dokonania w życiu moralnego wyboru. Film oscyluje pomiędzy realistycznym społecznym dramatem a współczesnym moralitetem i nawiązuje do tradycji kina **braci Dardenne, Kena Loacha** czy **Jeana Renoira**. Autorem zdjęć jest operator filmów dokumentalnych **Eric Dumont**, który nigdy wcześniej nie robił fabuły i miał wolną rękę w komponowaniu kadrów. Ekipa przez wiele miesięcy przygotowywała się do zdjęć, praktykując w biurach pośrednictwa pracy i centrach kwalifikacyjnych. **Vincent Lindon** przez parę miesięcy podpatrywał tam zachowania i reakcje ludzi. W filmie obok niego wystąpili nieprofesjonalni aktorzy, grający samych siebie.

Wywiad

---

z reżyserem:

Skąd pomysł na taki film?

Chciałam spojrzeć na problem człowieczeństwa na przykładzie jednostki, która jest ofiarą brutalności pewnego systemu. Zdecydowałem się pokazać przed kamerą prostego, szczerego człowieka, który wypadł z zawodowego obiegu i musi przetestować własne poczucie godności. Punktem wyjścia było pytanie, czy byłbym rzeczywiście w stanie zrobić wszystko dla pracy, dla stałej umowy. W poprzednich filmach mierzyłem się już z kondycją jednostki i jej relacjami z systemem społecznym. Tym razem postanowiłem dodać do tego moje spostrzeżenia na temat brutalności pewnych mechanizmów tego systemu. Chciałem opowiedzieć o zderzeniu zasad obowiązujących w naszym świecie, konfrontujących człowieka – w tym wypadku zwykłego mężczyzny, którego praca nie jest chroniona – z opresyjnym społeczeństwem. Scenariusz tego filmu napisałem razem z Olivierem Gorcem, którego znałem od długiego czasu, ale z którym nigdy wcześniej nie pracowałem. Jego poglądy na sprawy społeczne i polityczne są bardzo przejrzyste. Okazał się idealnym partnerem do tego projektu.

W jakim momencie pomysł na ten film zaczął się klarować?

Całkiem szybko. W zasadzie na początku pisania scenariusza wiedziałem już, że będziemy pracować z małą ekipą, a obok Vincenta grać będą nieprofesjonalni aktorzy. Poszedłem nawet dalej i rozmawiałem z naszym producentem Christophe'em Rossignonem i Vincentem Lindonem na temat wspólnej produkcji tego filmu. Chodziło o stworzenie własnego budżetu i zainwestowanie większej części naszego wynagrodzenia w ten projekt. Pozostałym członkom ekipy mieliśmy płacić normalne stawki. Nie każdy film można w ten sposób nakręcić, ale ten akurat się do tego nadawał. Tym samym styl tego filmu oraz jego finansowanie stały się spójne, co mnie bardzo ucieszyło. Szczególnie, że w naszych czasach istnieje przekonanie, że filmy mogą być tworzone rozmaicie, a przemysł filmowy poważnie kwestionuje sposób, w jaki finansuje produkcje. Musiałem przemyśleć kwestie scenografii i tematyki tego filmu. Jest on pod tym względem owocem pewnej konieczności.

Co stanowiło dla Pana bezpośrednią inspirację do napisania scenariusza tego filmu?

Inspirowałem się tematami, o których czytałem w mediach lub obserwowałem wokół mnie. Chciałem podejść do tego gruntownie, ale zachować własną perspektywę. Byłem nawet na stażu jako ochroniarz, a Vincent Lindon spędził mnóstwo czasu na obserwowaniu jak to wszystko wygląda: słuchał i uczył się jak mówić podczas rozmów kwalifikacyjnych, przyglądał jak zachowują się ludzie w takich sytuacjach. Brałem udział w wielu warsztatach organizowanych przez centra pracy. Uczyłem się jak pisać CV, jak zachowywać się na rozmowie i jak takie spotkania wyglądają. Chodziło o wczucie się w sytuację osoby, która od 15 miesięcy szuka pracy. Było to konieczne, bo ten film nie jest czystą fantazją, ale odnosi się do rzeczywistości wokół nas.

Skąd decyzja, aby Vincent Lindon zagrał z nieprofesjonalnymi aktorami?

Od dawna miałem taki pomysł. Współpracowałem wcześniej z nieprofesjonalnymi aktorami. Miałem wrażenie, że bardziej zbliżam się wtedy do prawdy, co interesuje mnie w kinie najbardziej. Postanowiłem posunąć się dalej i wrzucić doświadczonego aktora do zespołu nieprofesjonalistów. Chciałem wprowadzić Vincenta Lindona w niezbadane przestrzenie aktorstwa, stworzyć wrażenie realności tej sytuacji. Nieprofesjonalni aktorzy mieli przewagę nad Vincentem, bo z autopsji znali role, które grali. Z kolei Vincent miał nad nimi naturalną przewagę, bo był profesjonalnym aktorem. Dzięki temu udało się stworzyć odpowiedni balans pomiędzy fikcją a rzeczywistością.

Jak znalazł Pan aktorów nieprofesjonalistów?

Wiele z tych ról pokrywa się z konkretnymi zawodami, na przykład ochroniarze, bankowcy, pracownicy biur dla bezrobotnych, kasjerzy itd. Szefowa castingu Coralie Amédéo szukała osób, które w rzeczywistości pracują w tych samych miejscach, co filmowi bohaterowie. Byłem pod wrażeniem ludzi, których poznałem. Miałem wątpliwości, czy będą w stanie zachowywać się jak aktorzy, ale byłem pewny, że żaden aktor nie był w stanie zagrać tak, jak oni. Fascynowała

---

mnie niezwykła prawda, jaka przebijała z ich gry. Mieli niebywałą zdolność do bycia sobą na ekranie. Nie wiem skąd się to brało, ale bardzo mnie to fascynowało.

Czy wpłynęło to na styl gry Vincenta Lindona?

Tak, bez wątplenia. Znam go dobrze, bo to już trzeci film, przy którym razem pracowaliśmy. Bardzo ceniałem go za role w Mademoiselle Chambon i Kilka godzin wiosny, ale w tym filmie wspiął się na wyżyny aktorstwa. Nauczył się odpuszczać, tak jak i ja. Zagrał w tym filmie prawie bez żadnego kapelusza ochronnego.

Dlaczego używa Pan słowa „prawie”?

Bo wiem, dokąd prowadzę każdego aktora. Nie wypuszczam nikogo na manowce i nie czekam co się potem stanie. Mam zawsze plan drogi, ze wszystkimi kierunkami i objazdami.

Zdjęcia w tym filmie mają szczególne znaczenie.

Wybrałem operatora, który do tej pory robił tylko filmy dokumentalne. Chciałem mieć kogoś, kto jest kompletnie autonomiczny pod względem kadrowania i zbliżeń. Zdecydowałem się na Érica Dumonta, młodego operatora, niespełna trzydziestolatek, który nigdy wcześniej nie nakręcił filmu fabularnego. Bardzo precyzyjnie wytłumaczyłem swój punkt widzenia scen i pozwoliłem przenieść to wszystko na obraz filmowy.

Czas trwania poszczególnych ujęć jest przypadkowy czy zaplanowany?

Zaplanowany, i to na poziomie scenariusza. Już wtedy wiedziałem, że niektóre sceny będą trwały pięć minut lub dłużej, a inne tylko trzy minuty. Zawsze o tym myślę, bo wpływa to na dynamikę filmu, więc nie boję się ciąć zdjęć. Staram się

---

sztynno trzymać zaplanowanego czasu trwania scen bo chcę utrzymać na odpowiednim poziomie uwagę widza.

Czy dla Pana jest to film polityczny?

Tak. Patrzymy tu na życie człowieka, który poświęcił całe swoje życie na rzecz firmy, która po 25 latach jego pracy postanawia go zwolnić, bo jej szefowie podjęli decyzję o produkcji tego samego towaru w innym kraju, z tańszą siłą roboczą. Ten człowiek nie został wylany z pracy, bo źle ją wykonywał. Został zwolniony, bo szefowie postanowili zarabiać więcej pieniędzy. Thierry jest mechaniczną, realną konsekwencją działania kilku niewidzialnych udziałowców, których konta w banku potrzebują po prostu większych wpływów. Jest namacalnym obrazem statystyk na temat bezrobocia, o których codziennie czytamy w wiadomościach. W gazetach pojawiają się kilkulinijkowe informacje na ten temat, ale przecież za nimi stoi tragedia wielu ludzi. Z drugiej strony, nie miałem zamiaru stosować klisz narracyjnych, które wywołują łzy w oczach. Thierry jest normalnym mężczyzną, postawionym wobec brutalnej rzeczywistości. Jest bezrobotny, bo zamknięto fabrykę, w której pracował. Znalazł się w takiej sytuacji, że zaakceptuje każdą pracę, jaką tylko dostanie. A co jeśli ta praca stawia go w sytuacji moralnie nie do zaakceptowania? Co ma wtedy zrobić? Zostać i być częścią niesprawiedliwego systemu, czy uciec i wrócić do niepewnego i niestabilnego życia. O tym właśnie jest ten film. O miejscu człowieka w systemie.

Pokazuje Pan długą drogę, jaką musi przebyć Thierry, aby znaleźć pracę.

Tak. Zależało mi na tym, bo chciałem pokazać Thierry'ego w kontekście społecznego upokorzenia, które jest wynikiem bezrobocia. Spotkania w biurze dla bezrobotnych, jego rozmowy kwalifikacyjne, które donikąd nie prowadzą, kontakty z bankiem, rozmowa o pracę przez Skype'a itd. Nikt nie jest wredny, ale każdy - czy tego chce czy nie - ma swój udział w brutalności tego świata. To nasza rzeczywistość. Czas, który poświęcamy na obserwacje zmagania Thierry'ego jest nam potrzebny, bo pomaga zrozumieć, że on nie ma

innego wyboru i musi zaakceptować nową pracę.

Nie przedstawia Pan nowego zawodu Thierry'ego w czarno-białym, karykaturalnym świetle.

To dlatego, że osoby, które poznałem, nie są karykaturami. Nie spotkałem kowbojów, którzy nadużywają swojej nikłej władzy. Poznałem przesympatycznych mężczyzn i kobiety, których zadaniem jest zapobiegać kradzieży w swoim sklepie. Dodałem też coś, co nie miało miejsca w supermarkecie, w którym kręciłem film - pomysł, że dyrektor zwalnia pracowników za każdy najmniejszy błąd, aby nie zatrudniać już nikogo na ich miejsce i tym samym zwiększać obroty.

Wymyślił to Pan sam czy gdzieś o tym przeczytał?

Usłyszałem o tym dawno temu i postanowiłem to wykorzystać. Jedną sprawą to robienie pieniędzy przez biznes. Drugą to pytanie, czy pod względem moralnym lub fizycznym dotyka to pracowników. Praca stała się dziś rzadkim przywilejem. Tak jak woda. A firmy wiedzą, że mają pod tym względem niebywałą przewagę. Jeśli w danej firmie panuje zdrowa atmosfera, relacje między pracodawcą a pracownikiem są dobre, w stanie równowagi. Jeśli jednak dyrektor zachowuje się jak dyktator posiadający broń atomową, wówczas pracownicy są po prostu mięsem armatnim. Co w takiej sytuacji dzieje się z ludzką godnością? O tym właśnie opowiadam w swoim filmie.

Ekipa:

REŻYSERIA **Stéphane Brizé**

Urodził się 18 października 1966 w Rennes (Bretania). Francuski reżyser, producent, scenarzysta, aktor, autor muzyki do filmów. Po przeprowadzce do Paryża rozpoczął karierę w teatrze i telewizji. Zajął się też kręceniem filmów krótkometrażowych i fabularnych. Sławę zyskał dzięki filmom: **Le bleu des villes** (Directors' Fortnight na festiwalu Cannes w 1999), **Je ne suis pas là pour être aimé** (konkurs festiwalu w San Sebastian w 2005), **Mademoiselle Chambon** (César za Najlepszy Scenariusz w 2010), **Kilka godzin wiosny** (festiwal w Locarno w 2012, cztery nominacje do Césarów w 2013) oraz **Miara człowieka** zaprezentowana w konkursie głównym festiwalu w Cannes w 2015, uhonorowana Specjalnym Wyróżnieniem Jury Ekumenicznego oraz Nagrodą dla Najlepszego Aktora dla Vincenta Lindona.

Filmografia:

2016 – **Une vie**/reżyseria, scenariusz

2015 – **Miara człowieka (La loi du marché)**/reżyseria, scenariusz, produkcja

2012 – **Kilka godzin wiosny (Quelques heures de printemps)**/reżyseria, scenariusz

2009 – **Mademoiselle Chambon**/reżyseria, scenariusz

2006 – **Entre adultes**/reżyseria, scenariusz, produkcja

2005 – **Je ne suis pas là pour être aimé**/reżyseria, scenariusz

1999 – **Le bleu des villes**/reżyseria, scenariusz, muzyka

1996 – **L'oeil qui traîne**/reżyseria, scenariusz

1993 – **Bleu dommage**/reżyseria, scenariusz

THIERRY Vincent Lindon

Urodził się 15 lipca 1959 roku w Boulogne-Billancourt pod Paryżem). Francuski aktor, scenarzysta i reżyser filmowy. Aktywny w branży filmowej od ponad 30 lat, zagrał w ok. 70 filmach. Ma szlachetne i niezwykle ciekawe pochodzenie: jest synem zamożnego przemysłowca i dziennikarki mody miesięcznika Marie Claire, praprabratankiem André Citroëna, wnukiem scenarzysty Raymonda Lindona, bratankiem Jérôme Lindona (dyrektor wydawnictwa Éditions de Minuit przez całą drugą połowę XX w.) i praprawnikiem francuskiego premiera Jules'a Dufaure'a. Karierę w kinie rozpoczął w 1980 jako asystent projektanta kostiumów w komedii romantycznej **Mój wujek z Ameryki** (*Mon oncle d'Amérique*) z Gérardem Depardieu. Po pobycie w USA i doświadczeniach jako dziennikarz w magazynie Le Matin wybrał drogę aktorską. Studiował w Cours Florent pod kierunkiem Francisa Hustera, z którym zagrał w dramacie sensacyjnym **Sokół** (*Le Faucon*, 1983). Wystąpił też w komedii **Nasza historia** (*Notre histoire*, 1984) u boku Alaina Delona i Nathalie Baye, w melodramacie Jeana-Jacques'a Beineix **Betty Blue** (*37°2 le matin*, 1986), w komediodramacie **Kilka dni ze mną** (*Quelques jours avec moi*, 1988) i w komedii romantycznej **Studentka** (*L'Étudiante*, 1988) u boku Sophie Marceau. Najbardziej znany jest jednak z filmów **Witamy** (*Welcome*, 2009), **Łowcy smoków** (*Chasseurs de dragons*, 2008) i **Dla niej wszystko** (*Pour elle*, 2008). W 1989 roku został uhonorowany nagrodą im. Jeana Gabina. Był również trzykrotnie nominowany do Césara: za rolę Victora w komedii muzycznej **Kryzys** (*La Crise*, 1992), za rolę w komediodramacie **Rodziny interes** (*Ma Petite Enterprise*, 1999) oraz **Ci, którzy pozostali** (*Ceux qui restent*, 2007). Za rolę Marca Thirieza w komediodramacie **Zarost** (*La Moustache*, 2005) otrzymał amerykańską nagrodę Chlotrudis w stanie Massachusetts. **Miara człowieka** nie jest pierwszym filmem Vincenta Lindona, w którym supermarket stanowił centralny punkt narracji. W 1988 roku zagrał on w filmie **A Few Days With Me** (1988) w reż. Claude'a Sauteta, w którym supermarket również pełni ważną rolę. Prywatnie był związany z księżniczką Karoliną i Chiarą Mastroianni, zaś w latach 1998-2008 był mężem francuskiej aktorki Sandrine Kiberlain, z którą zagrał razem w filmie Mademoiselle Chambon. W 2000 urodziła się ich córka Suzanne. Ma też syna Marcela, urodzonego w 1996.

Filmografia:

2015 - <i>Les chevaliers blancs</i>	2004 - <i>La confiance règne</i>	1991 - <i>La cabine</i>
2015 - <i>Mały Książę</i> (<i>The Little Prince</i>)/głos	2003 - <i>Les clefs de bagnole</i>	1991 - <i>Netchaïev est de retour</i>
2015 - <i>Miara człowieka</i> (<i>La loi du marché</i>)	2003 - <i>Le coût de la vie</i>	1990 - <i>Gaspard et Robinson</i>
2015 - <i>Dziennik panny służącej</i> (<i>Journal d'une femme de chambre</i>)	2003 - <i>Filles uniques</i>	1990 - <i>Są dni i księżycy</i> (<i>Il y a des jours... et des lunes</i>)
2014 - <i>Mea culpa</i>	2002 - <i>Piątkowa noc</i> (<i>Vendredi soir</i>)	1990 - <i>La Baule-les-Pins</i>
2013 - <i>Les salauds</i>	2002 - <i>Le frère du guerrier</i>	1988 - <i>Studentka</i> (<i>L'étudiante</i>)
2012 - <i>Kilka godzin wiosny</i> (<i>Quelques heures de printemps</i>)	2001 - <i>Chaos</i>	1988 - <i>Kilka dni ze mną</i> (<i>Quelques jours avec moi</i>)
2012 - <i>Augustine</i>	2001 - <i>Mercredi, folle journée!</i>	1987 - <i>Zakochany mężczyzna</i> (<i>Un homme amoureux</i>)
2011 - <i>Complices</i>	1999 - <i>Bez skandalu</i> (<i>Pas de scandale</i>)	1987 - <i>Dernier été à Tanger</i>
2011 - <i>Toutes nos envies</i>	1999 - <i>Ma petite entreprise</i>	1986 - <i>Yiddish Connection</i>
2011 - <i>Pater</i>	1999 - <i>Moja piękna teściowa</i> (<i>Belle maman</i>)	1986 - <i>Half Moon Street</i>
2011 - <i>La permission de minuit</i>	1998 - <i>Szkoła wdzięku</i> (<i>L'école de la chair</i>)	1986 - <i>Prunelle Blues</i>
2011 - <i>Un coeur qui bat</i>	1998 - <i>Paparazzi</i>	1986 - <i>Suivez mon regard</i>
2009 - <i>Mademoiselle Chambon</i>	1997 - <i>Siódme niebo</i> (<i>Le septième ciel</i>)	1986 - <i>Betty</i>
2009 - <i>Witamy</i> (<i>Welcome</i>)	1997 - <i>Fred</i>	1985 - <i>Une vie comme je veux</i>
2008 - <i>Dla niej wszystko</i> (<i>Pour elle</i>)	1996 - <i>Zielona piękność</i> (<i>La belle verte</i>)	1985 - <i>Néo Polar</i>
2008 - <i>Mes amis, mes amours</i>	1996 - <i>Les victimes</i>	1985 - <i>Salut ma puce</i>
2008 - <i>Łowcy smoków</i> (<i>Chasseurs de dragons</i>)	1996 - <i>Vite strozzate</i>	1985 - <i>Słowo gliny</i> (<i>Parole de flic</i>)
2007 - <i>Ceux qui restent</i>	1995 - <i>Nienawiść</i> (<i>La haine</i>)	1984 - <i>L'île de la jeune fille bleue</i>
2007 - <i>Je crois que je l'aime</i>	1994 - <i>L'irrésolu</i>	1984 - <i>Wieża z kości słoniowej</i> (<i>The Ebony Tower</i>)
2006 - <i>Selon Charlie</i>	1993 - <i>Tout ça... pour ça!</i>	1984 - <i>Nasza historia</i> (<i>Notre histoire</i>)
2005 - <i>L'avion</i>	1992 - <i>Kryzys</i> (<i>La crise</i>)	1984 - <i>Rachunek</i> (<i>L'addition</i>)
2005 - <i>La moustache</i>	1992 - <i>Piękna historia</i> (<i>La belle histoire</i>)	1983 - <i>Le faucon</i>

Głos prasy:

„Vincent Lindon porywa rolą bezrobotnego pracownika fabryki, który zaczyna pracę jako ochroniarz w dużym supermarkecie w tym niezwykle silnym społecznym dramacie. Oryginalny tytuł tego filmu to *La Loi du marche*, co oznacza prawo rynku, ale znacznie lepszy okazuje się ten angielski *The Measure of a Man (Miara człowieka)*. Doskonale oddaje sytuację, w której zwykły człowiek nagina swoją godność na rzecz pracy. Stéphane Brizé (*Mademoiselle Chambon*) buduje poruszający dramat na bazie zwykłych życiowych sytuacji. Pozwala, aby zagrał to jego stały współpracownik Vincent Lindon, który okazuje się mistrzem w rozumieniu idei człowieczeństwa. [...] Brizé, który w swych filmach od zawsze opowiadał w stylu Jeana Renoira o kondycji człowieka, nigdy wcześniej nie zrobił filmu tak otwarcie politycznego, tak formalnie rygorystycznego, kręconego głównie w długich, nieprzerwanych ujęciach. [...] Gra Lindona jest w tym filmie poruszająca, zarówno gdy gra agresora, jak i kiedy siedzi cicho, a jego koledzy prowadzą przesłuchanie. Z jednej strony film Brizé'a pyta o to, jak my zareagowalibyśmy w podobnej sytuacji. Z drugiej strony, pokazuje nam, że są wśród nas jeszcze tacy, którzy potrafią się zachować bez względu na koszty, bo mają to, co w człowieku najlepsze. *Miara człowieka* pokazuje nam XXI-wieczną wersję Toma Joad'a z *Gron Gniewu* Johna Steinbecka mierzącego się z postindustrialnym *Dust Bowl** - superbohatera, którego siłą jest łaska.”

Variety

*Dust Bowl - okres (lata 1931-1938), w którym dziewiętnaście stanów na obszarze Wielkich Równin w Stanach Zjednoczonych zostało dotkniętych katastrofą ekologiczną, będącą skutkiem suszy i silnej erozji gleb. Została ona spowodowana wieloletnią suszą i intensywną eksploatacją rolniczą gruntów.

„*Miara człowieka* pokazuje moralną przemoc naszych czasów. W swoim pierwszym filmie o tak dużym międzynarodowym uznaniu Brizé doprowadził do perfekcji osobisty styl, który zachwyca ostrością, emocjonalnością i trzeźwą inteligencją odrzucającą idee manicheizmu. [...] Idealnie balansując pomiędzy surowością przedstawianego tematu a niezwykle życzliwym spojrzeniem na ludzką słabość, Brizé stara się pokazać prawdę sytuacji. Cierpliwie i wnikliwie portretuje reakcje bohatera postawionego wobec stałego i podstępного systemu współczesnej ekonomii i jego zasad.”

Cineuropa

„Głównym powodem, dla którego *Miara człowieka* jest tak przekonująca, jest Vincent Lindon i jego niesamowity popis aktorskich możliwości. Dzięki niemu ten film wydobywa zdumiewającą prawdę z zupełnie prostych sytuacji.”

IndieWIRE

„*Miara człowieka* może być lekko dołująca, ale - podobnie jak filmy braci Dardenne czy Kena Loacha - nie jest nudna. Jest tam mnóstwo przemocy, ale tej werbalnej i emocjonalnej. [...] Lindon ma niezwykle szerokie możliwości aktorskie, od popularnych komedii, przez wymagające fizycznych wyzwań dramaty kryminalne, na filmach społecznych kończąc. Jego rola jest fenomenalna.”

ScreenDaily

„Miara człowieka, która pozostawia wiele rzeczy niedopowiedzianych, choć mówi przecież tak wiele, obrazuje imponujący portret społecznego dramatu klasy pracującej. [...] Lindon jest tu typem aktora, który pokazuje więcej spojrzeniem niż słowem, a jego specyficzna budowa ciała podkreśla fizyczne przepiętnie smutkiem. [...] Podobnie jak bracia Dardenne, Brizé pokazuje ulotne momenty radości w atmosferze postindustrialnego przygnębienia, portretując ludzi poszukujących własnego małego kawałka szczęścia. Pomysł zatrudnienia nieprofesjonalistów sprawia, że to wszystko wygląda bardzo autentycznie.”

The Hollywood Reporter

---

miara człowieka

W KINACH OD 29 STYCZNIA

REŻYSERIA: STÉPHANE BRIZÉ FRANCJA, 2015, 93 MINUTY

PRODUKCJA: CHRISTOPHE ROSSIGNON, PHILIP BOÉFFARD SCENARIUSZ I DIALOGI: STÉPHANE BRIZÉ, OLIVIER GORCE WSPÓLPRODUCCENCI: VINCENT LINDON, STÉPHANE BRIZÉ

PRODUCENTKA WYKONAWCZA: EVE FRANÇOIS MACHUEL ZDJĘCIA: ÉRIC DUMONT MONTAŻ: ANNE KLOTZ ASYSTENT REŻYSERA: ÉMILE LOUIS SCENOGRAFIA: VALERIE SARADJIAN (ADC)

KOSTYUMY: ANNE DUNSFORD, DIANE DUSSAUD DŹWIĘK: EMMANUELLE VILLARD, HERVÉ GUYADER CASTING: CORALIE AMÉDÉO (ARDA)

KIEROWNIK PRODUKCJI: KIM NGUYEN DYREKTOR POSTPRODUKCJI: JULIEN AZOULAY KOPRODUKCJA: NORD-OUEST FILMS I ARTE FRANCE CINÉMA

Z UDUZIAŁEM: CANAL+, CINÉ+, ARTE FRANCE, TS PRODUCTIONS ZE WSPARCIEM: REGIONU ÎLE-DE-FRANCE Z PARTNERSKIM UDUZIAŁEM: CNC

Zdjęcia dostępne na FTP:

ftp://ftp.againstgravity.pl/MIARA_CZLOWIEKA/Photos/

użytkownik: [ftp@againstgravity.pl](ftp://ftp.againstgravity.pl) hasło: latwehaslo

---

<http://www.againstgravity.pl/>

<http://docsag.pl/>

<https://www.facebook.com/filmyAgainstGravity>

<https://www.facebook.com/docsagainstgravity>

Dominika Baranowska

PR & Marketing Against Gravity

dominika@againstgravity.pl

+48 605 875 205

ul. Żurawia 22 pok. 212

00-515 Warszawa
